

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 298/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милош Бјелетић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Други основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у овој парници, на седници већа одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Први основни суд у Београду за поступање у предмету Другог основног суда у Београду Прр 247/23.

Образложење

Врховном суду је 23.11.2023. године достављен предмет Прр 247/23 Другог основног суда у Београду, уз допис тог суда од 23.11.2023. године (грешком означен датум 23.11.2018) са захтевом за делегацију надлежности због постојања оправданих разлога за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, јер тужилац поднетом тужбом захтева од тужене Републике Србије, односно Другог основног суда у Београду као њеног органа, накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року.

Законом о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23) прописано је (члан 62) да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7).

У конкретном случају, тужилац је 10.08.2023. године поднео тужбу Другом основном суду у Београду којом је захтевао да му тужена Република Србија – Други основни суд у Београду исплати 800 евра у динарској противвредности на име новчаног обештећења за неимовинску штету насталу повредом права на суђење у разумном року у предмету П 2045/2022 Другог основног суда у Београду.

Околност да Други основни суд у Београду треба да одлучи о основаности тужбеног захтева који почива на тврдњи да је поступањем тог истог суда тужиоцу наводно проузрокована штета могла би да изазове код просечне особе легитимну

сумњу у непристрасност означеног суда, чак и кад је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојив део права на правично суђење, гарантованог чланом 32. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 62. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић